

til har havt, den allerhøieste Uret. Den Eier der nu faaer Mere at svare end hidtil, kunde jo, hvis de andre Eiere ogsaa fik Mere at svare, sige: Jeg finder det høist uretfærdigt af den lovgivende Magt, men Herregub, jeg bliver dog ikke behandlet værre end alle de, der ere i samme Stilling som jeg; men naar man nu ikke alene ikke forhøier Skatterne for de Andre, men endogsa letter dem for dem, saa bliver det den allerstørste Uretfærdighed af Verden imod den, hvis Skat bliver forhøiet.

Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgfreds (Faber) kom tilbage til den Indvending mod mit Forslag, der var fremsat af den ærede Ordfører, den nemlig, at jeg ikke havde kunnet opnaae ved mit Forslag at slaae Huusskatten fast. Jeg skal blot dertil bemærke, at hvis dette blot er en formel Indvending, saa vil den meget let kunne rettes, og at den Maade, hvorpaa jeg har villet slaae Huusskatten fast, isvrigt i alle Henseender stemmer med den Maade, som er foreslaaet af den høitærede Indenrigsminister og det ærede Fleertal i Udvalget, men jeg har desuden allerede imod den ærede Ordfører bemærket, at denne Indvending berøer paa en fuldstændig Misforstaaelse, at den berøer derpaa, at man ikke har fattet Forskjellen mellem Skatten paa Grund og Skatten paa Bygninger, thi det er en overordentlig stor Feiltagelse, at man vil troe, at alle Skatter kunne betragtes og behandles paa samme Maade. Ved enhver Skat maa man see hen til, hvorledes den rammer, og fra dette som Udgangspunkt maa man bestemme den, og derefter give Reglerne for sammes Paalæg. Sigesaa vist, som man derfor fastsætter en Grundskat ved engang for alle at lægge et vist bestemt Beløb paa en given Eiendom, saaledes fastsætter man ogsaa Bygningskatten ved at sige: Af den og den Bygningsværdi skal der bestandig svares det og det i Afgift. Naar man dernæst har holdt sig til dette Udtryk: Gammelafgift, der findes i mit Forslag, og sagt: det er ingen Gammelafgift, thi den kommer til at hvile paa nye Bygninger, saa maa jeg tilstaae, at jeg til Nød kunde forstaae denne Indvending, dersom min § 3 stod alene og jeg ikke tillige havde foreslaaet det ærede Thing en § 4, hvori der er foreslaaet

en ny Skat. Det er netop i Modsetning til min § 4, at jeg kalder de faste Skatter i § 3 gamle Afgifter, nemlig i Modsetning til de nye Afgifter, som ere foreslaaede i § 4 og som veyle og paalignes efter en heel anden Maalestof. Hvis man derfor ikke vil have min § 4 med min § 3 og synes, at dette Udtryk „Gammelafgift“ derfor ikke længere passer, ja Herregub, saa kan det jo ændres.

Der er dernæst af den samme ærede Rigsdagsmand udtalt, at mit Forslag blot vilde slaae gammel Uret fast, og han sagde i den Anledning, at en Uret dog ingenlunde blev til Ret derved, at den blev gammel; men nu er det saa forunderligt, at medens denne Sætning i sin Almindelighed er sand, saa er den netop med Hensyn til Grundskatter i allerhøieste Grad urigtig. Gammel Uret bliver netop, naar der er Tale om Grundskatter, til Ret, og den bliver det, fordi den efterhaanden er indgaaet i Eiendomsbegrebet. Vil man derfor nu rette paa dem, saa vil det i Virkeligheden være at gjøre ny Uret, fordi man maastee engang i sin Tid har gjort en anden Uret. — En hyderligere Indvending, som blev gjort af den ærede Rigsdagsmand, skal jeg ikke opholde mig længe ved, den nemlig, at han udmalede det Forførbelige i, at der i enkelte Byer var Grunde, som efter det bestaaende System slet ikke vare beskattede; ja, dette maa naturligtviis efter den Betragtningensmaade, som han og det øvrige Fleertal i Udvalget have gjort gjældende, være noget meget Urimeligt; men efter den Betragtningensmaade, jeg har gjort gjældende, og som jeg søger at gennemføre, nemlig at Enhver skal beholde den Skat, han hidtil har svaret, og at den skal slaaes fast, jeg siger, at efter denne Betragtningensmaade er der aldeles ikke noget Urimeligt i, at den, som har kjøbt en Grund med Skattefrihed, ogsaa fremtidig beholder denne Grund med Frihed for de gamle Skatters Vedkommende.

Endelig har den ærede Rigsdagsmand sagt, at der var en stor Vanstuelighed, som jeg ved mit Forslag ikke kunde komme ud over, og det var den, at enkelte Byer allerede havde faaet udarbejdet nye Grundtaxter, og han spurgte, hvad jeg vilde gjøre ved dem. Jeg skal dertil svare, at jeg ganske simpelt vil lade dem be-